

Koffardifart, er det meget tvivlsomt, om det, som tilsigtes derved, virkelig vil kunne have den Virkning, som man har troet, at det kunde have. Hvad selve Udgiftposten angaaer, er jo Honoraret til Oversætteren, som det vil sees, fastsat til 500 Rbd. Jeg veed ikke, hvor volumineust Bærket er, men det forekommer mig, at det er et meget rundeligt Honorar for en Oversætter. Marineministeriet har ligeledes, som det vil sees, forbeholdt sig 500 Exemplarer; medens Indenrigsministeriet skulde overtage 1000 Exemplarer og derfor erlægge de $\frac{2}{3}$ af Udgifterne, nemlig den Sum, som jeg først tillod mig at nævne. — Det forekommer mig at have været en meget let Sag for Marineministeriet at gaae ind paa dette Forslag fra den franske Regjering, naar det kunde vente, at de $\frac{2}{3}$ vilde blive betalte fra en anden Side. Hvorvidt imidlertid denne Sag kan antages at være de Omkostninger værd; som det høie Ministerium har givet Tilfaldt om at ville udrede, derom har jeg nogen Tvivl, og det er paa dette Punkt, at jeg vil tillade mig at henlede Udvalgets Opmærksomhed.

M. Sage: Jeg skal ved denne Behandling kun tillade mig at yttre et Par Ord, da det naturligviis er en Selvfølge, at et Lovforslag af denne nye Slags fortjener nærmere Overveelse, inden man vil være istand til at gaae ind derpaa. Der er intet Spørgsmaal om, at Staten som ethvert andet Forretningshuus kan slutte sine Bøger, naar de føres ordentligt og til Dato, paa hvilken Dag man vil, altsaa ogsaa til den 31te Marts; hvilket her er en naturlig Selvfølge, da Finantsaaret udløber den Dag; — men der vil for Staten som for ethvert Forretningshuus, der har Meget at bestille, indtræffe, hvad der her er indtruffet, at endeel Poster ikke kunne være berigtigede til den Dag. Spørgsmaalet bliver altsaa: Er det beqvemst at holde sine Bøger aabne en vis Tid endnu, for at faae alt Manglende ind derunder, eller at slutte en bestemt Dag og oversføre de ikke indkomne Poster under forskjellige Afdelinger som uafgjorte Poster, deels til Debet og deels til Credit? Denne sidste Wei kan man naturligviis ogsaa gaae, men isaaald kan jeg ikke nægte, at man ikke kan kalde det en Gjenbevilning. Det er Noget, som følger af

sig selv, at dersom vi have bevilget 1000 Rbd. til et bestemt Dicum, og Regjeringen har indkæbt sig Forpligtelse for disse 1000 Rbd., men kun udbetalt maaskee 500 Rbd. deraf, og af en eller anden Grund ikke kan komme til at udbetale Resten før Finantsaarets Slutning, saa staaer dette Beløb hen, uden at der behøves nogenformhelt Gjenbevilning deraf, og derfor er det ikke rigtigt at kalde dette Lovforslag „Forslag til Lov om Tillægsbevilning,“ thi det er kun for den ene Rubrik, hvor der tales om et Tilskud, som ikke er bevilget, en Tillægsbevilning. Det Øvrige er en ligefrem Regnskabsfag; der handles om eengang bevilgede Penge, hvorfor der i de fleste Tilfælde er indgaaet Forpligtelser, og som skulde udbetales, og for den Deel af Regnskabet kan der altsaa egentlig ikke paahvile noget Ansvar, men Pengene maae gaae ud. Jeg skal ikke for Diebliffet udtale mig over, hvilket System jeg troer vil føre til den klareste og nemmeste Maade at opgjøre Regnskabet paa, enten at afflutte og oversføre de endnu henstaaende Beløb, naturligviis foreløbigt i store Masser, under de forskjellige Ministerier, og saa siden ved et regnskabsmæssigt Efterhyn at afgjøre, hvorvidt det er stemmende med, hvad der er bevilget eller ikke; men just saaledes, som dette Forslag er affattet, forekommer det mig i dette Diebliff ikke at være ønskeligt at gaae frem. Der er vist intet Spørgsmaal om, at den ærede Minister har Ret, naar han nys yttrede, at det herefter vil kunne blive simplere og kortere, naar Mange af dem, som have med Statens Regnskaber at bestille, itide ere belavede paa at komme ind med dem inden den 31te Marts; men der vil altid blive en heel Deel Poster staaende uafgjorte ind i det nye Finantsaar. Der kan, som sagt, være Tvivl om, hvilken Wei der er den bedste at gaae. Imidlertid antager jeg, at Loven vil blive nærmere undersøgt, ligesom ogsaa den foregaaende Lov, og derfor vil jeg nødigt i dette Diebliff udtale mig nærmere derom. Saa overbeviist, som den ærede Folkethingsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), er jeg ikke om, at netop den 31te Marts er den Dag, der just er den beqvemste og nyttigste til at afflutte paa og siden oversføre den hele Detail (Tscherning: Det har jeg ikke foreslaet!).